

[Parkov.]

Grad svække Grænsegendarmeriet end styrke Vagtkorpset.

Det maa vel nu staa det høje Ting og Flertallet i dette høje Ting klart, hvorledes Situationen ligger med Hensyn til de forelagte Lovforslag. Det synes mig, at som Tiden er ogsaa udenfor vort Lands Grænser, vilde det være vort Land mere tjenligt, om man søgte ved første Lejlighed, hvor en Mulighed derfor tilbyder sig, at raade Bod paa de Mangler, der er ved Flaaden, og saa for øvrigt lod de Love, som er vedtaget med de tre Partiers Stemmer her, blive ført ud i Livet i den Aand, i hvilken de blev vedtaget i Foraaret.

Holger Kristiansen: Det kan vel siges, at i Formen er det foreliggende Lovforslag en Imødekommen overfor Venstre, idet Forslagets Opbygning nu er i Overensstemmelse med den Nyordning, som fandt Sted i Foraaret. Om denne Ændring er der ikke meget at sige, og i hvert Fald synes jeg, at den overstrømmende Glæde, som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen lod komme til Orde derover, var noget søgt, men det skal jeg ikke opholde mig ved. Titlerne er efter min Opfattelse kun Bagateller, og de reelle Forbedringer kan kun tilfredsstillende os saavel som Venstre. Den alt overvejende Forskel er Forskellen mellem Udgifterne til den bestaaende Ordning og til en Ordning efter det foreliggende Forslag og dernæst i Maaden, hvorpaa Mandskabet til Militærordningen tilvejebringes.

Naar det ærede Medlem Hr. Parkov stemplede det her foreliggende Forslag som en Demonstration, saa skydes dermed langt over Maalet, det er fuldkommen ved Siden af. Det Forslag, som her foreligger, er bygget op paa Grundlag af indhøstede Erfaringer, paa Grundlag af mange Aars nøgterne Overvejelser, afvejende alle Forhold, under Hensyntagen til Danmarks Stilling, militærpolitisk og økonomisk, og til vore nationale og folkeretlige Pligter. Det er et Forslag, som ikke lader sig afvise. Det vil fremkomme Gang efter Gang, som det er sket hidtil, indtil det endelig lykkes at faa det gennemført.

Forslagets Principper har et sikkert Flertal i dette høje Ting, hvor det to Gange har været ført gennem alle Forhandlinger og er blevet vedtaget, og ved et mellemliggende Folketingsvalg var det et af Valgets Hovedspørgsmaal, medens Modsætningen var de mellem Venstre og det konservative Folkeparti bristede Militærforhandlinger. Ved dette Valg gav et stort Vælgerflertal Forslaget sin Tilslutning.

Naar denne Sag endnu er til Drøftelse her i Folketinget, skyldes det, som alle ved, udelukkende den Omstændighed, at der i det andet høje Ting endnu findes et Flertal af Venstre og det konservative Folkeparti, som ikke har noget Vælgerflertal bag sig, men som kun bestaar i Kraft af den Rest af privilegeret Valgret, der endnu er tilbage for Landstingets Vedkommende, og i det hele taget den urimelig langsomme Metode for dette Tings Fornyelse.

Det er ofte sagt, at en Militærordning, som ikke har Befolkningens Tilslutning og Tillid, er lidet betryggende; men hvorfor da ikke gaa ind i en saglig og uhildet Forhandling om et Forslag som det foreliggende, der, som enhver maa indrømme, paa Forhaand er godkendt af et stort Vælgerflertal?

At Sagen skulde ligge anderledes i Dag end før Vedtagelsen af den nugældende Ordning, kan jeg ikke indrømme. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Parkov maa forstaa, at Sagen for vort Vedkommende ligger, ganske som før den nye Ordning gennemførtes i Foraaret. Det blev under Forhandlingerne om den nugældende Ordning før Vedtagelsen baade i det andet høje Ting og her i Folketinget af vort Partis Ordfører, af Socialdemokratiets Ordfører og af den højtærede Minister udtrykkelig sagt, at det for os kun var at betragte som et Spareforslag. Reelt er den nugældende Ordning maaske hverken ringere eller bedre end Ordningen af 1922, men den har i hvert Tilfælde for os den Fordel, at den er 6 Mill. Kr. billigere de første 2—3 Aar og derefter ca. 3 Mill. Kr. billigere aarlig. Det er ikke store Ting, men saa længe vi ikke kan faa gennemført vort principale Krav, maa vi natur-